

Mands Indtægt her i Staden under forskjellige Former. At altsaa Kommunen ikke skulde have Raad til at bidrage, er ikke tænkeligt. Vi have jo her idag i alt Fald to Repræsentanter tilstede fra denne Kommune, og jeg tror, at disse Herrer sikkert baade erkende Bigtigheden af, at vi faae en saadan Bygning, og det Naturlige og Billige i, at Kommunen, i hvis store Interesse det er, ogsaa bidrager; thi at disse Herrer ville gjøres deres til, at Kjøbenhavns Kommune vil yde, jeg vil ikke sige Stort, jeg skal ikke engang sige Klækkeligt, men et passende Bidrag til dette Formaalets Fremme, er jeg vis paa; og saa tvivler jeg ikke om, at det skal lykkes ved forenede Kræfter at faae dette virkelig smukke, nyttige og hensigtsmæssige Formaal fuldsjort.

Solstein-Ledreborg: Ja, det er en egen Sag at forhandle dette Lovforslag idag, da Thinget, saavidt jeg veed, er i Nordsjælland, og Stenografer og Referenter tilsammen blive det ubetingede Flertal her i Salen; men jeg skal dog ikke desto mindre, da jeg forrige Gang, da denne Sag var for, havde Ordet, tillade mig i Korthed først at give en sammenfattet Fremstilling af, hvad der i saa Henseende er foregaaet i de sidste Par Aar. Selve Lovforslagets Oprindelse behøver jeg neppe at komme tilbage til; det er ikke nødvendigt. Det skriver sig nemlig fra en Tid, der ligger nogle Aar tilbage; jeg tror, det var i 1870—71, da Sagen første Gang kom frem paa Rigsdagen gennem Forhandlingerne i Finantsudvalget. Men det er ikke nødvendigt at gaa saa langt tilbage, thi for at bedømme det foreliggende Forslag, er det tilfrækkeligt at gaa tilbage til Tiden 1875—76. Dengang forelaa der nemlig i Genhold til tidligere Forhandlinger og tidligere Forbringere fra Finantsudvalget Forslag fra Ministeren om at bevilge en Sum til Opsyrelsen af en saadan Bygning paa Charlottenborg, det vil sige, der forelaa egentlig Forslag angaaende Overlæbelsen af en Del af den gamle botaniske Haves Grund, for at kunne opføre en saadan Bygning paa denne Grund. Dette Forslag var ledsaget af en længere Fremstilling af Kunstakademiet, som gik ud paa at etablere et meget forviklet Sameiesforhold, og som stillede visse Regler op, der vare af temmelig upraktisk Natur. Det findes i Udvalgsbetænkningen for det nævnte Aar, 1875—76, Side 319, men Rigsdagen gik ikke ind derpaa, og med en Udtalelse af sin Anerkendelse af Kunstens Betydning i Almindelighed i saa Ord — hvad det ærede Medlem, der først havde Ordet, udtalte med flere Ord — gik den over til den temmelig tørre og praktiske Bemærkning, at, dersom man ønskede en Sum bevilget, der svarede til Overdragelsen af Grunden, som man troede kunde ansettes til 200,000 Kr., maatte man til Gjengjæld forlange, at Udstillingsfonden ubetinget stillede til Akademiets Raadighed, men forøvrigt fraraadede

man, at der for Diebliffet skete Noget i Sagen, og ventede, at den kunde komme til at ligge saaledes forberedt og opløst, at man kunde overse den i alle Enkeltheder. Derefter stillede den nuværende Kirkeminister Aaret efter i 1876—77 et Forslag til Thinget paa en særlig Lov, og jeg tror næsten sige ordlydende med nuværende Forslag, ja, der er et Par enkelte ligeegyldige Ords Forskjel, men forøvrigt af samme Indhold som det nu fremsatte Forslag. Der er ingen Forskjel mellem de to Forslag. Det nævnte Lovforslag blev da gjort til Gjenstand for en første Behandling her i Thinget; og dette forkastede, som de Herrer ville erindre, Forslaget ved at negte det Overgang til 2den Behandling og gjorde det i Genhold til forskjellige Bemærkninger. Det var i 1876—77. Der blev dengang fra vor Side eller fra det daværende Flertals Side fremsat en Kritik mod Forslagets Indhold. Denne Kritik gik væsentlig ud paa at anke over, at Forslaget lod de nuværende Forhold paa Charlottenborg være uforandrede. Det var navnlig Spørgsmaalet om Charlottenborgs Benyttelse til Friboliger for Professorer, som dengang var en af Hovedbanerne fra Folkethingets Side. Man ansaa det for tvivlsomt, hvorvidt det ikke skulde være muligt ved en Afskaffelse af Friboligsystemet paa Charlottenborg at skaffe forøget Plads tilveie saavel til Samlingerne som til Udstillingen og Skoler. Desuden klagedes der fra Folkethingets Side over, at det Tilskud, Udstillingsfonden gav, var for lille og ikke stod i noget rigtigt Forhold til Statskassens Tilskud. Endelig klagedes der over, at hele Akademiets Ordning ikke var taget med under Overveielserne ved denne Sags Forberedelse, idet man ønskede, at en saadan Overveielse maatte finde Sted, inden en anden Ordning indførtes paa Akademiet, over hvilken man havde hørt forskjellige Klager fra flere Sider, navnlig Kunstnere, og særlig var man ikke tilfreds med, at Kvindestolen ikke var opført paa Forslaget. Af alle disse Punkter har Regjeringen i dette Forslag kun taget Hensyn til et eneste, nemlig Kvindestolen. Forslaget er ordlydende med det forrige; der gives den samme, eller saa godt som det samme Tilskud fra Udstillingsfondens Side, og der forlanges det samme Tilskud fra Statens Side; der er ikke rørt ved Spørgsmaalet om Professorboligerne, og der er ligeledes ikke rørt ved Akademiet; den eneste Indrømmelse, der er gjort fra Regjeringens Side — jeg regner nemlig ikke den Indrømmelse for Noget, at der er Mulighed for Studier i fri Luft; thi det har man altid i enhver Bygning, der har Gaardsrum —, men den eneste Indrømmelse, der er gjort, bestaar i, at der er affet 4—5 Værelser, tror jeg, til en Kvindestole. Nu vil jeg sige, at denne Indrømmelse, Kvindestoleindrømmelsen, lægger jeg oprigtig talt ikke nogen Vægt paa, og jeg gjør det ikke af to Grunde. Jeg er nemlig for